

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/224/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614206817
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2614206817.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného spoločnosťou: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, (adresa na doručovanie Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova 8), proti žalovanému: M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z.-A., M.R.Z. XXX, o zaplatenie 94,02 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 10C/57/2014-48 zo dňa 3.2.2015 - v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, ktorými súd návrh vo zvyšku zamietol, rozhodol o náhrade trov konania a určil, že označená zmluvná podmienka je neplatná z dôvodu neprijateľnosti, r u š í a v zrušenom rozsahu vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 43,02 Eur s 8,50% ročným úrokom z omeškania od 24.5.2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Štvrtou výrokovou vetou súd určil, že zmluvná podmienka dojednaná v Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 12.12.2012 v spojení s Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa uzavretá medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom uvedená v čl. 2 bod 2.5 v znení: „Účastník si je vedomý, že MT je mu predávaný za Kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa Účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3, alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku (pokiaľ je súčasťou Dodatku takáto príloha), by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT). V nadväznosti na ustanovenia predchádzajúcej vety sa Strany dohodli, že Účastník je povinný Podniku uhradiť nižšie v tomto bode uvedenú zmluvnú pokutu v prípade porušenia nižšie v tomto bode uvedených povinností nasledovne:

- a) ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za Služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne Podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť Podniku (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči Podniku, avšak Účastník je povinný ho uhradiť Podniku alebo prostredníctvom Podniku), alebo
- b) ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v článku 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa Zmluvy v znení tohto Dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia Služby prostredníctvom SIM karty alebo Účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti Zmluvy a/alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či

skutočne dôjde k ukončeniu Dodatku alebo Zmluvy) je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 51 EUR, pričom pokiaľ k porušeniu povinnosti dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti (ďalej tiež „Druhá časť doby viazanosti“), výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti. Výška zmluvnej pokuty platnej pre Druhá časť doby viazanosti sa vypočíta tak, že sa počet celých mesiacov medzi posledným dňom doby viazanosti a okamihom porušenia povinnosti (pokiaľ tento nastal počas Druhej časti doby viazanosti) sankcionovanej zmluvnou pokutou vynásobí číslom, ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete a v menovateli číslo šesť. Výsledná suma zmluvnej pokuty získaná podľa pravidiel uvedených v predchádzajúcich dvoch vetách sa zaokrúhľuje na celé eurocenty nadol. Zmluvná pokuta (resp. v prípade, že sa výška zmluvnej pokuty počas doby viazanosti od určitého okamihu postupne znižuje, platí toto ustanovenie pre zmluvnú pokutu, v jej výške, ako je táto stanovená pre obdobie pred Druhou časťou doby viazanosti) predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou spotrebiteľskou cenou MT bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH (uvedenou v článku 1 bode 1.2 v kolónke označenej číslom 9) a Kúpnu cenou t. j. kúpnu cenou s DPH, za ktorú Podnik predal MT Účastníkovi, (uvedenou v článku 1 bode 1.2 v kolónke označenej číslom 4). Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne Podniku samotným porušením povinnosti Účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti Účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od Zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania Služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písmena c) tohto článku.)“, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

Súd vychádzal zo skutkových zistení z vykonaného dokazovania, že žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 12.12.2012, ktorou žalobca poskytol žalovanému využívanie telekomunikačných služieb prostredníctvom telefónneho čísla a užívateľského programu. Na základe dodatku k zmluve zo dňa 3.1.2013 žalobca odpredal žalovanému mobilný telefón ORANGE Atlanta white za zníženú kúpnu cenu 9,- Eur. Zároveň si účastníci dohodli zmluvnú pokutu v prípadoch nesplnenia si záväzkov žalovaným v sume 51,- Eur. Žalovaný za služby riadne neplatil, pričom mu vznikol nedoplatok v sume 43,02 Eur na základe predložených faktúr, ktorých splatnosť nastala pred podaním žaloby. V pokuse o pokonávku žalobca poskytol žalovanému lehotu na zaplatenie dlžnej čiastky do 23.5.2013.

Rozhodnutie súd posúdil právne podľa ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 2, 3, 4, 5, § 53a, § 517 ods. 2, § 544 a § 563 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetného dodatku, poukázal tiež na Smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čl. 3 bod 1, čl. 4, čl. 6 bod 1, čl. 7 bod 1 a prílohu smernice bod 1 písm. e)., odkázal tiež na § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Na základe zisteného skutkového stavu po právnom posúdení súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti. Predovšetkým uzavrel, že vzťah medzi účastníkmi vzniknutý na základe danej spotrebiteľskej zmluvy je vzťahom spotrebiteľským a preto je naň potrebné aplikovať ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Z povahy spotrebiteľských zmlúv pritom vyplýva, že nesmú obsahovať nepríjemné podmienky, teda ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Bolo preukázané, že žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a dodatku tým, že neplatil za poskytnuté služby riadne a včas, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi nedoplatok na týchto službách v sume 43,02 Eur vrátane úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne v súlade s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., s účinnosťou od 24.5.2013, teda odo dňa nasledujúceho po poskytnutí náhradnej lehoty na plnenie. V časti zmluvnej pokuty v zmysle dodatku k zmluve súd žalobu zamietol a zároveň podľa § 153 ods. 3 O.s.p. určil, že ustanovenie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda neplatné, nakoľko z obsahu zmluvy a dodatku k nej vyplýva, že ich text bol vopred pripravený dodávateľom v podobe typovej zmluvy pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ pri podpise zmluvy nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a z tohto dôvodu v danom prípade zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. Súd preto preskúmal dojednania o zmluvnej pokute v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, pričom stanovil, že výšku zmluvnej pokuty nemožno považovať za primeranú a to aj napriek skutočnosti, že k porušeniu povinnosti žalovaným prišlo už v prvom roku 24-mesačnej viazanosti. Dospel k záveru, že zmluvná podmienka o zmluvnej pokute spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných

strán v neprospech žalovaného spotrebiteľa tým, že od neho za nesplnenie svojho záväzku požaduje, aby zaplatil neprimeranú vysokú sumu ako sankciu s jeho nesplnením spojenú, v dôsledku čoho ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná ako celok a nemožno použiť moderačné právo podľa § 545a Občianskeho zákonníka s poukazom na rozsudok ESD vo veci C-618/2010. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že žalobca a žalovaný boli úspešní každý takmer v 50% uplatneného nároku.

Proti tomuto rozsudku, avšak výlučne v časti, ktorou bol návrh zamietnutý, rozhodnuté o náhrade trov konania a určené, že predmetná zmluvná podmienka je neplatná z dôvodu neprijateľnosti, podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie s tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, v dôsledku toho, že súd nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Odvolateľ predovšetkým namietal, že súd sa vôbec reálne nezaoberal okolnosťami, za ktorých bola predmetná zmluva včítane dodatku uzatvorená, ani tým, či daná podmienka nebola dojednaná individuálne a či ňou zároveň bola spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, vzhľadom na všetky okolnosti. Poukázal na znenie § 53 ods. 1 a 2 Obč. zák. a čl. 3 smernice 93/13. Uviedol, že podľa zmluvy a jej dodatku získal žalovaný zvýhodnený účastnícky program a pre získanie týchto výhod oproti poskytovaniu služieb iba podľa samotnej zmluvy o pripojení pristúpil na prísnejšie podmienky poskytovania telekomunikačných služieb, najmä prevzal záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov, že nepožiadá o vypojenie z prevádzky alebo dočasnú deaktiváciu SIM karty, že sa nedopustí konania alebo nedá podnet ku konaniu, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo na odstúpenie od zmluvy alebo na vypovedanie zmluvy a že bude mať aktivovaný účastnícky program, ani že nedôjde k porušeniu jeho záväzkov uvedených v dodatku. V prípade, že by žalovaný dané podmienky nesplnil, za porušenie povinností sa zmluvné strany dohodli, že bude zaviazaný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 51,- Eur, pričom podľa dojednania pokiaľ k porušeniu povinnosti zo strany žalovaného dôjde v období posledných 6 mesiacov pred uplynutím doby viazanosti, výška zmluvnej pokuty sa bude postupne znižovať podľa dojednania. Žalovaný pritom porušil svoju základnú povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy a nezaplatil ani jednu vyúčtovanú cenu za poskytnuté služby. Odvolateľ zdôraznil, že výška zmluvnej pokuty závisela od hodnoty telefónu, ktorý si účastník vybral a súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že daný mobilný telefón mohol žalovaný kúpiť rovnako aj bez akejkoľvek hrozby sankcie za nedodržanie riadneho plnenia svojich povinností počas doby viazanosti, resp. ak nechcel byť viazaný hrozbou sankcie v takejto výške, mohol si vybrať lacnejší mobilný telefón taktiež za symbolickú cenu, s ktorým by bola spojená zmluvná pokuta v nižšej sume. Možnosťou voľby a prispôbenia si zmluvných podmienok podľa vlastných možností a podmienok je podľa názoru navrhovateľa jednoznačne zabezpečená individuálnosť dohody medzi oboma stranami, kedy spotrebiteľ má možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Pri posudzovaní podmienky, ktorá bola v zmluve uvedená na základe individuálneho rozhodnutia spotrebiteľa je potom aplikácia ustanovení o neprijateľných podmienkach vylúčená. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie ESD vo veci C 244/98, C 240/98, C 40/08, C 137/08. Vyslovil názor, že vzhľadom na skutkové okolnosti danej veci pri uzatváraní zmluvy má spotrebiteľ dostatočnú vyjednávaciu silu a môže vplyvať na obsah dodatku aj pokiaľ ide o zmluvnú pokutu. V ďalšom poukázal na rozhodnutie ESD vo veci C-137/08, z ktorého zdôraznil, že Súdny dvor je oprávnený rozhodovať o výklade zmlúv a aktov prijatých inštitúciami, orgánmi alebo agentúrami Únie bez akejkoľvek výnimky. Preto pokiaľ ide o právnu úpravu spadajúcu do úpravy Únie, vnútroštátny súd sa môže na Súdny dvor obrátiť so žiadosťou o výklad pojmov uvedených v nástrojoch sekundárneho práva akým je aj pojem „nekalá zmluvná podmienka“. Podľa tohto rozhodnutia do právomoci Súdného dvora patrí právomoc vyložiť pojem „nekalá zmluvná podmienka“, ako aj hľadiská, ktoré vnútroštátny súd môže alebo musí zohľadniť pri skúmaní zmluvnej podmienky vzhľadom na ustanovenia Smernice, pričom vnútroštátnemu súdu vzhľadom na uvedené kritériá prináleží stanoviť konkrétnu kvalifikáciu predmetnej zmluvnej podmienky podľa osobitných okolností daného prípadu. Zdôraznil záver, že na účely zabezpečenia efektívnosti a ochrany spotrebiteľa požadovanej normotvorcom Únie musí vnútroštátny súd vo všetkých prípadoch a bez ohľadu na pravidlá vnútroštátneho práva stanoviť, či sporné ustanovenie bolo alebo nebolo predmetom individuálnej dohody medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom. Vnútroštátny súd musí ex offo nariadiť vykonávanie dôkazov s cieľom zistiť, či ustanovenie o voľbe výlučnej miestnej príslušnosti súdu nachádzajúce sa v zmluve (spotrebiteľskej), patrí do pôsobnosti Smernice a v prípade, že to tak je, posúdiť ex offo prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia. Pokiaľ ide o značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, odvolateľ považoval za nevyhnutné ako na ďalší znak neprijateľnosti podmienok prihliadať na nerovnováhu založenú samotným uzatvorením

dodatku a to v prospech spotrebiteľa, s prihliadnutím na výhodu ceny telekomunikačných služieb, ktorú získava uzatvorením dodatku. Odvolateľ poukázal tiež na rozhodnutie ESD vo veci C-237/02, z ktorého zdôraznil, že príloha k Smernici 93/13/EHS obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé, pričom podmienka vyskytujúca sa v zozname nemusí byť nevyhnutne považovaná za nekalú a naopak podmienka v zozname sa nevyskytujúca môže byť posúdená za nekalú, pričom odpoveď by sa mala dosiahnuť so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a s ohľadom na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvárania. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia NS ČR sp. zn. 33Obo 934/2004 i 33Cdo 3053/2007 pojednávajúcich o zmluvnej pokute. Vyslovil názor, že sankcia za nedodržanie riadneho plnenia si povinností je vyvážená výhodami spotrebiteľa, ktoré získava pri uzatvorení dodatku najmä zvýhodnením v cenách za telekomunikačné služby a telekomunikačné zariadenia a mobilný telefón za symbolickú cenu oproti jeho obvyklej kúpnej cene. Na druhej strane to žalovaný nakoniec zneužil tým, že po uzatvorení samotného dodatku sa po vystavení prvej faktúry okamžite dostal do omeškania, za poskytované služby nezaplatil ani jednu faktúru. Nemožno sa preto stotožniť s vyjadrením súdu, že dojednaná zmluvná pokuta je neprimerane vysoká, nakoľko bola dohodnutá vo výške predstavujúcej rozdiel medzi akciovou kúpnu cenou vo výške 9,- Eur a bežnou maloobchodnou kúpnu cenou mobilného telefónu vo výške 60,- Eur. Poukázal na to, že predmetná zmluvná pokuta je forma paušalizovanej náhrady škody, ktorá podľa judikatúry znamená, že bez ohľadu na výšku spôsobenej škody, uplatnenie zmluvnej pokuty je dôvodné bez potreby zisťovania alebo odôvodňovania spôsobenej škody. Poukázal tiež na znenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s ním na rozhodnutia NS ČR sp. zn. 32Odo 174/2005 a 32Cdo 150/2007. Uzavrel, že prvostupňový súd opomenul zisťovať, či v danom prípade ne/mohol žalovaný individuálne ovplyvniť zmluvnú podmienku, opomenul aplikovať čl. 4 ods. 1 Smernice 93/13. Poukázal na to, že s regresívne formulovanou zmluvnou pokutou sa vo svojom rozhodnutí stotožnil Okresný súd Trnava v rozhodnutí sp. zn. 18C/214/2014. Na základe uplatnenej odvolacej argumentácie sa potom odvolateľ domáhal, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a neurčí zmluvnú podmienku za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Alternatívne žiadal, aby odvolací súd podľa § 221 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vyčíslenú v prílohe.

Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutej časti je nevyhnutné zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody žalobcu, s prihliadnutím na odôvodnenie preskúmaného rozsudku, bolo posúdiť, či prvostupňový súd správne návrh vo zvyšku zamietol, určil, že označená zmluvná podmienka je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Predmetom odvolacieho prieskumu pritom nebola prvá výroková veta, ktorou bolo žalobe sčasti vyhovené, ktorá sa v dôsledku nenapadnutia odvolaním stala právoplatnou.

Prvostupňový súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa, ktoré neboli odvolateľom namietané a z ktorých následne vychádzal i odvolací súd, že medzi účastníkmi bola dňa 12.12.2012 uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bol dojednaný účastnícky program Základ - bez telefónu, dojednané poskytované služby a pridelená SIM karta podľa obsahu zmluvy. Dňa 2.1.2013 medzi účastníkmi uzatvorený Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému označený mobilný telefón za kúpnu cenu s DPH 9,- Eur s tým, že maloobchodná spotrebiteľská cena mobilného telefónu bez zľavy je 60,- Eur. V bode 2.5. dodatku účastníci dohodli, že Účastník si je vedomý, že MT je mu predávaný za kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výške sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho

dôvodu, že sa Účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku (pokiaľ je súčasťou Dodatku takáto príloha), by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT). V nadväznosti na ustanovenie predchádzajúcej vety sa Strany dohodli, že Účastník je povinný Podniku uhradiť nižšie v tomto bode uvedenú zmluvnú pokutu v prípade porušenia nižšie v tomto bode uvedených povinností nasledovne:

a) ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za Služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči Podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne Podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť Podniku (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči Podniku, avšak Účastník je povinný ho uhradiť Podniku alebo prostredníctvom Podniku), alebo

b) ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v článku 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa Zmluvy v znení tohto Dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia Služby prostredníctvom SIM karty alebo Účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti Zmluvy a/alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu Dodatku alebo Zmluvy),

je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 51,- Eur, pričom pokiaľ k porušeniu povinnosti dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti (ďalej tiež „Druhá časť doby viazanosti“), výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti. Výška zmluvnej pokuty platnej pre Druhá časť doby viazanosti sa vypočíta tak, že sa počet celých mesiacov medzi posledným dňom doby viazanosti a okamihom porušenia povinnosti (pokiaľ tento nastal počas Druhej časti doby viazanosti) sankcionoval zmluvnou pokutou vynásobí číslom, ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete, a v menovateli číslo šesť. Výsledná suma zmluvnej pokuty získaná podľa pravidiel uvedených v predchádzajúcich dvoch vetách sa zaokrúhľuje na celé eurocenty nadol. Zmluvná pokuta (resp. v prípade, že sa výška zmluvnej pokuty počas doby viazanosti od určitého okamihu postupne znižuje, platí toto ustanovenie pre zmluvnú pokutu, v jej výške, ako je táto stanovená pre obdobie pred Druhou časťou doby viazanosti) predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou (spotrebiteľskou) cenou MT bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH (uvedenou v článku 1 bode 1.2 v kolónke označenej číslom 9) a Kúpnu cenou t.j. kúpnu cenou s DPH, za ktorú Podnik predal MT Účastníkovi, (uvedenou v článku 1 bode 1.2 v kolónke označenej číslom 4). Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne Podniku samotným porušením povinnosti Účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti Účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od Zmluvy alebo porušením či obmedzením poskytovania Služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písmena c) tohto článku). Bolo tiež preukázaným a nesporným, že žalovaný za poskytnuté služby žalobcovi neuhradil celkom sumu 43,02 Eur, ani zmluvnú pokutu 51,- Eur.

V zmysle § 43 ods. 1 a 2 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktorý bol účinný v období od 1.1.2004 do 31.10.2011, teda v čase uzavretia predmetnej zmluvy o pripojení, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podľa ods. 2 podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesta jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Slovenský právny poriadok upravoval postavenie a ochranu spotrebiteľa najskôr v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý bol účinný v období od 31.12.1992 do 30.6.2007. Dňom 1.7.2007 nadobudol účinnosť nový zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z., ktorý v ostatnom znení má v § 3 ods. 3 zakotvené, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. definoval spotrebiteľské zmluvy v ust. § 52 rozdielne v období od 1.4.2004 do 31.12.2007 a rozdielne v období od 1.1.2008. S účinnosťou od 1.1.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu,

ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom podľa ods. 3 cit. ust. je pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom podľa ods. 4 cit. ust. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Porovnajúc obsah účastníkmi uzavretej zmluvy o pripojení včítane jej dodatku s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami je nesporné a prvostupňový súd v preskúmanom rozsudku správne uzavrel, že právny vzťah založený predmetnými zmluvami medzi žalobcom, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľom v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ako podnikom v zmysle § 43 cit. zák. č. 610/2003 Z.z. a na druhej strane žalovaným, ktorý pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a bol teda spotrebiteľom zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa § 43 cit. zák. č. 610/2003 Z.z. účastníkom, je spotrebiteľským vzťahom a predmetná zmluva o pripojení je zmluvou spotrebiteľskou. V dôsledku toho bolo na daný vzťah nevyhnutné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ust. ods. 1 sa nevzťahuje podľa ods. 2 iba na predmet plnenia alebo cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V ods. 3 potom zákonodarca demonštratívne vymenúva ktoré ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú za neprijateľné podmienky. Medzi ne novelou Občianskeho zákonníka zák. č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2008 bolo zakotvené písm. k) v zmysle ktorého za neprijateľnú podmienku sa považuje i ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením tohto záväzku. Podľa ods. 5 cit. § 53 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Toto ustanovenie je zachované v Občianskom zákonníku v nezmenenej podobe od účinnosti piatej hlavy o spotrebiteľských zmluvách. Ostatne citované ustanovenie je kogentné a zakotvuje zákaz, aby sa zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve odchyľili od Občianskeho zákonníka takým spôsobom, že je to v neprospech spotrebiteľa. V zmysle ods. 2 tohto ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá síce nie je pre členské štáty EÚ priamo záväzná, avšak predstavuje interpretačné pravidlo a ktorá už bola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, v zmysle čl. 2 písm. a) nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

Podľa čl. 3 bod 1 cit. smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy k škode spotrebiteľa. Podľa bodu 2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty, podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Podľa bodu 3 príloha smernice obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

V zmysle čl. 4 cit. smernice bez toho, aby boli dotknuté ust. čl. 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy, alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa čl. 6 bod 1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 bod 1 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy tejto smernice bod 1. písm. e) medzi podmienky uvedené v čl. 3 ods. 3 okrem iných patrí i podmienka vyžadovať od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako náhradu.

Ako prvé odvolateľ namietal podľa neho nesprávny záver prvostupňového súdu, že predmetná zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve nebola individuálne dojednaná.

Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a jej dodatku vyplýva, že text zmluvy a dodatku bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, ním vybraný mobilný telefón, účastnícky program a služby. Žalovaný ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporné nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v uvedených zmluvách a ich dodatkoch preto s poukazom na cit. ust. § 53 ods. 2 OZ i čl. 3 bod 2 smernice, nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohol iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na žalobcovi ako dodávateľovi. Žalobca ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal a preto bolo nevyhnutným v súlade s ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú.

Samotná skutočnosť, že žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť vybrať si z viacerých žalobcom ako dodávateľom ponúkaných mobilných telefónov i lacnejší, v dôsledku čoho by i zmluvná pokuta bola nižšia, rozhodne nemôže znamenať možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Podstatným totiž je, že v danej uzavretej spotrebiteľskej zmluve predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola navrhnutá vopred dodávateľom a i keď spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol a nebol schopný ovplyvniť podstatu tejto podmienky, resp. jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, príp. aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, príp. aby nebola dojednaná vôbec. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť voľby pri kúpe rôznych koncových zariadení, pričom pri kúpe lacnejšieho by bola i zmluvná pokuta nižšia.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že predmetné zmluvné podmienky v podobe dojednaní o zmluvnej pokute rozhodne neboli individuálne dojednané a preto táto odvolacia námietka žalobcu neobstoí. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na žalobcovi ako dodávateľovi. Žalobca ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že predmetné zmluvné podmienky v podobe dojednaní o zmluvnej pokute rozhodne neboli individuálne dojednané, preto podliehajú súdnej kontrole s poukazom na § 53 ods. 1 Obč. zák.

Ako druhé odvolateľ namietal záver prvostupňového súdu, že pri dojednaní o zmluvnej podmienke v čl. 2.5. dodatku danej zmluvy došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tým k naplneniu znaku neprijateľnosti podmienok, pričom poukázal na ďalšie podmienky uzavreté v zmluve, resp. dodatkoch, ktoré sú s prihliadnutím na výhody, ktoré nimi spotrebiteľ získal, naopak v prospech spotrebiteľa.

Je pravdou, že v zmysle čl. 4 Smernice 93/13/EHS bod 1 je potrebné nekalosť zmluvných podmienok hodnotiť so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Odvolací súd pritom nepopiera možnosť i v spotrebiteľskej zmluve dojednať zmluvnú pokutu ako sankciu za nesplnenie zmluvných povinností spotrebiteľa. Podstatným ale je, aby zmluvná pokuta dojednaná v spotrebiteľskej zmluve bola primeraná, pričom prvostupňový súd uzavrel, že nie je.

Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozsudku s vyššie uvedenými právnymi a teoretickými východiskami je zrejmé, že prvostupňový súd sa nimi dôsledne neriadil a s ohľadom na hypotézy aplikovaných právnych noriem svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil. Prvostupňový súd svoj záver, že výška zmluvnej pokuty podľa dodatku nie je primeraná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného spotrebiteľa, ničím a nijako bližšie neodôvodnil. Jeho strohé odôvodnenie je čisto všeobecné nekonkrétne nereflektujúce konkrétne okolnosti daného prípadu, neobsahujúce úvahy súdu, ktoré viedli k prijatému záveru. Súd podľa odôvodnenia ani nezohľadnil povahu tovaru a služieb poskytnutých na základe danej zmluvy, ani všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe jej uzatvorenia, ani všetky ostatné podmienky zmluvy. Záver, že výška zmluvnej pokuty nie je primeraná, nemá akékoľvek bližšie odôvodnenie, je iba všeobecné a nekonkrétne a nie je možné z neho zistiť na základe čoho konkrétne bol súd názoru, že zmluvná pokuta dojednaná vo výške 51,- Eur (vo výške rozdielu medzi skutočnou cenou poskytnutého mobilného telefónu 60,- Eur a zaplatenou kúpnu cenou 9,- Eur), navyše regresívna, je neprimeraná. Z odôvodnenia nie je ani zrejmé, prečo súd celé pomerne rozsiahle znenie dojednaní o zmluvnej pokute určil za neplatné z dôvodu neprijateľnosti, keď rozhodne sú v ňom časti - vety, ktorým atribút neprijateľnosti nemožno pripísať. Závery súdu prvého stupňa v zamietajúcej a určujúcej časti nie je preto možné preskúmať a zaujať k nim relevantné stanovisko, navyše vyznievajú arbitrárne.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

Vady konania vymedzené v § 221 ods. 1 písm. a) až g) O.s.p. sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§167 ods. 2 O.s.p.) musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., je nepreskúmateľné.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vypořada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania (§ 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.). Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (mutatis mutandis NS SR sp. zn. 2 M Cdo 11/2013).

S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, v napadnutej časti o zamietnutí žaloby včítane závislého výroku o náhrade trov konania a v časti určenia označenej zmluvnej podmienky za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O.s.p.).

Povinnosťou prvostupňového súdu bude v zmysle vyššie naznačených právnych východísk opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty včítane jej príslušenstva ako i naplnenie podmienok vyhlásenia zmluvnej podmienky za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, následne o tejto zrušenej časti opätovne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o náhrade trov prvostupňového aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.